

[Lange.]

der staaer: en rimelig Tildeling af Bevillinger til England, kan den højtærede Udenrigsminister dog vist ikke have den Opfattelse, at dette ikke peger mod Valutaattestsystemet. Jeg kan i hvert Fald ikke opfatte denne Ordlyd paa anden Maade, end at den peger mod dette System, og er det ikke Tilfældet med den danske Tekst, maa man i hvert Tilfælde ved at læse den engelske Tekst absolut faa det Indtryk, og man vil sikkert i England faa den Opfattelse, at den peger mod Valutaattestsystemet.

Den højtærede Udenrigsminister synes at være særdeles tilfreds med Kulaftalen. Jeg misunder ikke den højtærede Minister denne Tilfredshed, men jeg kunde have Lyst til at spørge: Hvorfor udnyttede man ikke denne Aftale fuldt ud? Man havde jo en Chance for at tage den sidste Del af Aftalen med, og hvis første Del af Aftalen har været gunstig, hvorfor tog man da ikke det hele med?

Til Slut vil jeg gerne spørge den højtærede Udenrigsminister, som talte om Beskæftigelsesforholdene og de handelspolitiske Forhold — og naar det gælder de handelspolitiske Forhold, kan jeg tage den ærede Ordfører for Venstre med — og fremhævede, hvilken uhyre økonomisk Fremgang der har været i Danmark under Valutaattestordningen og under de Handelsaftaler, vi har haft: Er det en Udvikling, som alene er sket i Danmark? Det kan dog vel ikke være den danske Valutaordning, der har bragt den Opgang i Verdenskonjunkturerne, som disse Aar har udvist. Der bliver mange, som staaer i Taknemmelighedsgæld til os, hvis vi gennem Valutaordningen har skabt den Opgang i Verdensøkonomien, der har fundet Sted i de sidste Aar. Derfor er det helt urimeligt, hvis den højtærede Udenrigsminister mener, at de Tal, der kan anføres vedrørende den økonomiske Udvikling i Danmark, er et Bevis for, at den gældende Valutaattestordning har været til stor Gavn for vor økonomiske Udvikling, lige saa vel som det er det, naar den højtærede Udenrigsminister siger, at disse Tal beviser, at de Handelsaftaler, vi har truffet, har været saa fortræffelige, som Regeringen synes at mene, at de er.

Udenrigsministeren (P. Munch): Den ærede Ordfører for Venstre (Hauch) havde det Indtryk, at det egentlig var forbavsende, at jeg var gaaet saa meget ind paa den Diskussion, som blev rejst af den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti (Lange). Det forekommer mig dog, at naar

der i dette høje Ting rejses en Diskussion paa den Maade, som det her er sket, vilde det have været lidet hensynfuldt over for Tinget fra min Side at lade dette forsvinde og nøjes med at henvise til, hvad jeg har sagt i det andet høje Ting. Det kunde jeg naturligvis have gjort, men jeg synes ikke, at det vilde have været helt hensynfuldt over for det Ting, i hvilket vi i Øjeblikket fører denne Forhandling. Jeg erkender, at jeg i mit Svar har talt, om jeg saa maa sige, hurtigt, af den Grund, at baade ærede Medlemmer, deriblandt de to ærede Talere, og jeg allerede Kl. 3 skulde have været til et Møde, der forbereder Fremtiden, og det kunde maaske have været meget nyttigt, om vi var kommet i Gang med dette, men jeg haaber nu, at andre fører den paagældende Forhandling paa lige saa god Maade, som vi kunde have gjort det.

Den ærede Ordfører for Venstre erkendte Nødvendigheden af for visse Aftalepunkters Vedkommende ikke at bekendtgøre dem i Danmark, men føjede dertil Ønsket om, at det skulde være saa lidt som muligt. Det er klart, at vi alle deler dette Ønske — i hvert Fald gør jeg det i meget høj Grad; men det aftales jo som Regel, hvad der maa bekendtgøres, og hvad der ikke maa bekendtgøres, og hvis vi kan opnaa videre Rammer end hidtil for Meddelelserne til Offentligheden, kan jeg naturligvis kun sætte Pris paa det. Jeg er desværre ikke helt overbevist om, at det forslaaer til at fjerne den Mistænksomhed, hvorom det ærede Medlem taler. Jeg har efterhaanden faaet det Indtryk, at denne Mistænksomhed gror fast paa en saadan Maade i adskillige Menneskers Sind, at selv om der kun er en lille Enkelthed tilbage, som ikke maa meddeles, vil adskillige sige: Ja, men det er det, det hele kommer an paa, og vi har ikke forstaaet noget som helst, naar man ikke maa fortælle dette. Ja, selv om man offentliggjorde Ordlyden Bogstav for Bogstav af de forskellige Aftaler, er jeg endda ikke helt overbevist om, at der ikke vilde være nogle, der sagde: Ja, men saa forstaaer de noget derved, som ligger bagved. Saa stærkt er denne Mistænksomhed udviklet i nogle Kredse, at det vistnok vil være vanskeligt at undgaa sligt. Men jeg er glad ved sammen med det ærede Medlem at kunne deltage i Bestræbelserne for, at Mistænksomhedens Omraade indskrænkes saa meget som muligt, og jeg haaber ogsaa, at den Udvalgsbehandling, som vi nu gaar til, skal yde et Bidrag dertil.

Dernæst dvælede det ærede Medlem ved Spørgsmaalet om Udnyttelsen af den